

Hellig Tre Kongers Andagt

Fredag den 5. januar 2018

kl. 19.00 i Jyllinge Kirke:

Kong Herodes udspørger de vise mænd – Mosaik i Chora Kirken i Istanbul

Organist: Lars Bo Jensen, **Sang:** Pernille Krause og Carsten Gøtterup,
Præst: Kaj Bollmann

Klokkeringning og bedeslag

Præludium: Lars Bo Jensen: Orgelkoral over ”Dejlig er den himmel blå”

Introduktion og bøn

Salme (nr. 112 i salmebogen):

Kom, alle kristne,
lad os sammen ile
til barnet i krybben i Betlehem.
Frem vil vi træde
for Guds Søn med glæde.

Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

2.Syng, englehære,
giver Herren ære,
at han lod sig føde i Betlehem.
Lys er oprunden,
fred på jord er kommen.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

3.Lov, pris og ære
skal for evigt være
vor hyldest til barnet i Betlehem.
Evig Gud Fader
Himlens dør oplader.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

Tekstlæsning: Daniels Bog kap.3 i uddrag

Solo: Af højheden oprunden er...v.1-2 (P. Nicolai/H.C. Stehn): Pernille Krause

Refleksion over teksten fra Daniels Bog

Vekselsalme (138 i salmebogen) – solovers: Carsten Gøtterup

1. Solo: De hellig tre konger så hjertensglad
fra hjemmet de droge til Betlehems stad,
de toge sig for den rejse så lang
at finde Jesus i krybben trang.

2. Alle: En stjerne dem viste til Jødeland
og hen til den himmelske frelsermand,
og barnet de fandt så dejlig og skær
hos okse og asen i stalden der.

3. Solo: Og ned så faldt de på deres knæ,
da barnet derinde de fik at se,
og røgelse, myrra og røden guld
de ofred den Herre så frydefuld.

4. Alle: Så droge de hjemad til deres land
og prisede Gud, deres skabermænd.
Lad os og falde den drot til fod,
ham ofre et angerfuldt hjerte og mod!

5. Solo: Han er den Jakobs-stjerne klar,
en kvist af Israel² åbenbar,
en kilde, der springer af nåde stor,
en Herre over alt englekor.

6. Alle: Thi bør os stedse at være glad
med frydesang udi allen stad,
indtil vi hos ham, vor glæde kom fra,
kan synge evigt halleluja!

P.N. Kjøge /Fr. Hammerich

En gammel syrisk legende om de hellige tre konger

Solo: 4 af de oprindeligt 19 vers til "Dejlig er den himmel blå" på melodi af Weyse – Carsten Gøtterup

Refleksion over den syriske legende

Interludium: Lars Bo Jensen: Orgelvariation over "Barn Jesus i en krybbe lå"

Tekstlæsning: Matt.2.1-11 – beretningen om de vise mænd

Salme: nyskrevet af Kaj Bollmann. Mel. "O, Gud ske lov til evig tid"

I ørkenen leder tre trætte mænd.
De følger et lys i det fjerne
Det tændes og slukkes og tændes igen
- en blafrende lille lanterne.

2. De søger mod sandhed og klare svar,
men usikre på, hvad de finder:
ad ukendte veje, et mål de dog har
- et lys, der i mørket skinner

3. Den sandhed, som lyset skinner på,
da stjernen omsider står stille,
er enkel og dog ikke til at forstå:
- det største er gemt i den lille

4. Enhver analyse, ethvert argument
er ordgejl og tomme ideer
mod Ordet i kød, som til verden bli'r sendt
- det sprænger alverdens klicheer

5. Vi søgende sjæle, som sjældent har ro
og tit efter lygtemænd render
Åh, gid vi må se det og følge i tro
- det lys, som fra Ordet brænder!

6. Og alt, hvad vi skal, er at hvile her,
af lyset og varmen oplivet,
og mærke, at livets mening os er
i menneskesønnen givet.

7. Så kan vi vandre som vise mænd,
med sandhedens Ord i vort hjerte,
med glæde og tro vende hjem igen
og dele alt det, som vi lærte!

Refleksion

Solo: Imellem nattens stjerner (Johs. Jørgensen/F. Moe): Pernille Krause

Bøn og Fadervor

Salme:

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

3. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

4. Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

5. De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

6. Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

7. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853.

Velsignelsen

Postludium: Niels W. Gade: "Af højheden oprunden er"/Lars Bo Jensen

Til højre Vismændenes tilbedelse af Barnet, til venstre Jesus som opvækker en død. I den tidlige kirke blev vismændene opfattet som de første, der bekendte troen på evigt liv gennem opstandelsen. Derfor var de ofte et motiv på gravminder, som her fra det 4. århundrede

Jyllinge Sogn